

[AM2022.05.19V]

Retten i Hjørrings DOM 6. juli 2021 MKH-5447/2020 2300-80117-00055-20

Anklagemyndigheden mod T , født september 1980

Anklageskrift er modtaget den 12. november 2020.

T er tiltalt for overtrædelse af

færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1,

ved den 25. maj 2020 kl. 20.28 at have ført personbil ... ad Vej1 i By1 på Ærø, efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille, hvilket var medvirkende årsag til at han mistede herredømmet over bilen, der i en kurve fortsatte ned i en grøft.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128.

Anklagemyndigheden har under sagens hovedforhandling fremsat påstand om konfiskation af personbil med registreringsnummer ... i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2. Anklagemyndigheden har den 29. juni 2021 præciseret, at påstanden støttes på den dagældende færdselslovs § 133 a, stk. 2 (jf. færdselslovens § 133 a, stk. 11).

Tiltalte T har erkendt sig skyldig.

Sagens oplysninger

T har forklaret, at han den 25. maj 2020 havde været på besøg hos nogle venner og kørte fra dem, fordi han skulle hente noget mad. Han havde drukket i nogle timer, men han husker ikke, hvor meget han havde drukket. Promillen passer nok meget godt. Han kom kørende, da han så en modkørende. Han fik det ene forhjul ud i noget grus og skred. Han arbejder som skibskaptajn. Han er norsk ansat, og det passer meget godt, at han på tidspunktet fik udbetalt cirka 30.000 kr. om måneden.

Der blev den 25. maj 2020 kl. 21.17 taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøven blev der fundet en mindsteværdi på 2,60 promille alkohol.

Tiltaltes kørekort har været inddraget af politiet fra den 25. maj 2020.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af tiltaltes personlige forhold og har skønnet, at tiltalte er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, og at fastsættes en forholdsvis lang længstetid.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1.

Tiltalte har erklæret sig villig til at udføre samfundstjeneste.

Da tiltalte efter Kriminalforsorgens erklæring er egnet hertil, gøres dommen betinget, med de vilkår, der er anført nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1.

Efter Kriminalforsorgens anbefaling fastsættes en længere længstetid end udgangspunktet grundet tiltaltes arbejde, hvor tiltalte sejler ude seks uger af gangen.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 30.000 kr., jf. straffelovens § 64, jf. § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Tiltalte fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 25. maj 2020, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128.

Med hensyn til konfiskationspåstanden bemærker retten, at det af den nugældende færdselslovs § 133 a, stk. 2, fremgår, at konfiskation på grundlag af spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille skal ske af det køretøj, som er anvendt ved den aktuelle overtrædelse. Samtidig er færdselslovens § 133 a, stk. 2 ikke nævnt i færdselslovens § 133 a, stk. 12 om konfiskation af et køretøj, der ikke blev anvendt ved den aktuelle overtrædelse. På den baggrund tages konfiskationspåstanden ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 20 dage. Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 40 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte skal betale en samlet bøde på 30.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 25. maj 2020.

Tiltalte frifindes for påstanden om konfiskation af personbil med registreringsnummer

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 12. afdeling DOM - 19. maj 2022 - S-1523-21

(dommerne Stig Glent-Madsen, Anders Raagaard og Karen Laursen (kst.)) i ankesag

Anklagemyndigheden mod T , født september 1980, (advokat Lars Sigurd Espersen, Frederikshavn)

Retten i Hjørring har den 6. juli 2021 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. MKH-5447/2020).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpe, således at der hos tiltalte sker konfiskation af personbil med registreringsnummer ... i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. dagældende § 133 a, stk. 11.

Tiltalte har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende oplysninger

Det er for landsretten oplyst, at tiltalte ikke var ejer af personbilen med registreringsnummer ... , som han anvendte ved kørslen den 25. maj 2020.

Retsgrundlag

På gerningstidspunktet den 25. maj 2020 havde færdselslovens § 133 a blandt andet følgende indhold:

”§ 133 a

...

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. liter luft.

...

Stk. 11. Konfiskation efter stk. 2-10 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.”

Ved lov nr. 534 af 27. marts 2021, der trådte i kraft den 31. marts 2021, fik færdselslovens § 133 a blandt andet følgende indhold:

”§ 133 a

...

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. 1 liter luft eller i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11. I tilfælde, hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer og føreren har gjort sig skyldig i en eller flere af de i 1. pkt. nævnte overtrædelser, skal konfiskation ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende, navnlig henset til ejerens mulighed for at kunne vide, at køretøjet ville blive anvendt ved en eller flere af de overtrædelser, der nævnes i 1. pkt., og for at tage alle rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling i anledning af overdragelsen af køretøjet til den anden person.

...

Stk. 12. Konfiskation efter stk. 3-11 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.”

Af forarbejderne til denne lovændring (LFF nr. 127 af 16. december 2020) fremgår af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser blandt andet:

”Til nr. 13

Efter færdselslovens § 133 a, stk. 2, skal der ske obligatorisk konfiskation i førstegangstilfælde, hvis ejeren af et køretøj har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. liter luft.

Bestemmelsen omfatter konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Bestemmelsen omfatter således bil (herunder bus og lastbil), motorcykel, traktor, motorredskab og knallert (både stor og lille).

Bestemmelsen finder både anvendelse i førstegangstilfælde, gentagelsestilfælde, og tilfælde, hvor der er flere forhold til samtidig pådømmelse. Den eneste betingelse er, at alkoholpromillen har været over 2,00. I grove tilfælde af spirituskørsel skal der således som udgangspunkt altid ske konfiskation af køretøjet.

Det er i medfør af § 133 a, stk. 2 – i lighed med færdselslovens øvrige bestemmelser om konfiskation – en betingelse for konfiskation af det anvendte køretøj, at føreren er ejer af køretøjet.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, at færdselslovens § 133 a, stk. 2, ændres, så der – ud over for spirituskørsel med en promille over 2,00 – også skal ske konfiskation, hvis ejeren af et køretøj har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget fratagelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

Det foreslåede § 133 a, stk. 2, 1. pkt. finder anvendelse for motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert. Bestemmelsen finder således anvendelse for bil (herunder bus og lastbil), motorcykel, traktor, motorredskab og stor knallert. Konfiskation af lille knallert skal ske i overensstemmelse med den i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 133 a, stk. 7.

Den foreslåede ændring indebærer, at det anvendte køretøj vil skulle konfiskeres, allerede første gang ejeren af køretøjet gør sig skyldig i særlig hensynsløs kørsel (herunder tilfælde, hvor der er sket uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 241, 2. pkt., uagtsom forvoldelse af betydelig skade på nogens legeme eller helbred under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 249, 2. pkt., eller forsætlig forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed efter straffelovens § 252, stk.1), eller de groveste hastighedsovertrædelser (dvs. kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med over 100 km i timen eller kørsel med en hastighed på 200 km i timen eller der over). Der kan som nævnte ovenfor allerede efter gældende ret ske konfiskation i tilfælde af spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00.

Bestemmelsen finder fortsat anvendelse i førstegangstilfælde, gentagelsestilfælde, og tilfælde, hvor der er flere forhold til samtidig pådømmelse.

Det er fortsat en betingelse efter det foreslåede § 133 a, stk. 2, 1. pkt., at det anvendte køretøj er ejet af føreren.

...

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 13 at der tilføjes et nyt § 133 a, stk. 2, 2. pkt., hvoraf følger, at i tilfælde hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer, og føreren har gjort sig

skyldig i en eller flere af de ovenfor nævnte overtrædelser, skal konfiskation ligeledes ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende.

Bestemmelsen indebærer, at obligatorisk konfiskation også skal ske i tilfælde, hvor føreren af køretøjet ikke er identisk med ejeren. Der vil således skulle ske konfiskation uanset ejerforholdet for det anvendte køretøj, og det anvendte køretøj vil derfor også skulle konfiskeres, selvom det er ejet i sam-eje, ejet af en ægtefælle eller samlever, eller hvis det er lånt, lejet eller leaset mv.

Konfiskation i medfør af den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal ske under samme betingelser som efter § 133 a, stk. 2, 1. pkt., dvs. i tilfælde hvor føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00, særlig hensynsløs kørsel, jf. § 126, stk. 1, nr. 4 (herunder tilfælde, hvor der er sket uagtsomt manddrab under særligt skærpente omstændigheder efter straffelovens § 241, 2. pkt., uagtsom forvoldelse af betydelig skade på nogens legeme eller helbred under særligt skærpente omstændigheder efter straffelovens § 249, 2. pkt., og forsætlig forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed efter straffelovens § 252, stk. 1), eller de groveste hastighedsovertrædelser (dvs. kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med over 100 km i timen eller kørsel med en hastighed på 200 km i timen eller der over), jf. § 126, stk. 1, nr. 10 eller 11.

Det foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse for motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert. Bestemmelsen finder således anvendelse for bil (herunder bus og lastbil), motorcykel, traktor, motorredskab og stor knallert. Konfiskation af lille knallert skal ske i overensstemmelse med den i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 133 a, stk. 7.

Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse i førstegangstilfælde, gentagelsestilfælde, og tilfælde, hvor der er flere forhold til samtidig pådømmelse.

Ifølge den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal konfiskation ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende for ejeren. Det forudsættes, at der er tale om en snæver undtagelse, idet udgangspunktet vil være, at køretøjer benyttet til vanvidskørsel som udgangspunkt konfiskeres, og ejeren herefter må søge sit tab dækket gennem et erstatningskrav mod føreren. Udgangspunktet kan dog fraviges, hvis ejeren godtgør, at adgangen til at gøre et erstatningskrav gældende over for føreren ikke er tilstrækkeligt til at forhindre, at konfiskationen vil være uforholdsmæssig indgribende.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis ejeren godtgør, at særlige omstændigheder konkret gør et erstatningskrav illusorisk. Det forudsættes i den forbindelse, at alene omstændigheder, som ejeren af køretøjet ikke med rimelighed ville kunne have forudset på tidspunktet for overdragelse af køretøjet til føreren, vil kunne begrunde, at konfiskation undlades med henvisning til, at et eventuelt erstatningskrav er illusorisk. Førerens død eller konkurs i tilfælde, hvor førerens bo ikke kan dække kravet, kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt til at bringe undtagelsesbestemmelsen i anvendelse, forudsat at ejeren af køretøjet ikke kendte eller burde have kendt til de omstændigheder, der gør kravet mod boet dækningsløst.

I medfør af den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal der som altovervejende udgangspunkt ske konfiskation af ejerens køretøj, medmindre ejeren kan godtgøre, at konfiskationen er uforholdsmæssigt indgribende.

Det vil bero på en konkret vurdering, om erstatningskravet må anses for illusorisk. Det forhold, at føreren i en årrække alene vil kunne betale mindre afdrag, vil imidlertid ikke i sig selv medføre, at kravet kan anses som illusorisk.

Konfiskation vil dog i alle tilfælde være uforholdsmæssigt indgribende for ejeren, hvis det kan dokumenteres, at det anvendte køretøj på gerningstidspunktet var stjålet.

...

Til nr. 19

Det følger § 133 a, stk. 11, at konfiskation efter stk. 2-10 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse. Bestemmelsen giver således mulighed for at konfiskere et køretøj, som føreren ejer, men som ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

§ 133 a, stk. 11, er et supplement til stk. 2-10 og angår de tilfælde, hvor føreren ikke er ejer af det køretøj, som anvendes ved den aktuelle overtrædelse, og som derfor ikke kan konfiskeres efter de gældende bestemmelser. Er føreren ejer af det køretøj, der anvendes ved den aktuelle overtrædelse, og som begrunder den obligatoriske konfiskation, er det således alene dette køretøj, der kan konfiskeres i medfør af færdselslovens regler. § 133 a, stk. 11, indeholder i denne situation ikke hjemmel til at konfiskere yderligere køretøjer, som føreren ejer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det bl.a., at der tilføjes et nyt § 133 a, stk. 2, 2. pkt., hvoraf følger, at i tilfælde, hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer, skal konfiskation ligeledes ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende. Bestemmelsen indebærer, at obligatorisk konfiskation også skal ske i tilfælde, hvor føreren af køretøjet ikke er identisk med ejeren. Konfiskation i medfør af den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal ske under samme betingelser som efter § 133 a, stk. 2, 1. pkt., dvs. i tilfælde, hvor føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00 eller i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

Da obligatorisk konfiskation efter den foreslåede § 133 a, stk. 2, 2. pkt., vil skulle foretages uanset ejerforhold, og således også i tilfælde, hvor føreren ikke er ejer af det anvendte køretøj, vil bestemmelsen i § 133 a, stk. 11, som bliver stk. 12, om konfiskation af andre køretøjer, som føreren ejer, hvis det anvendte køretøj ikke kan konfiskeres, ikke være relevant i forhold til konfiskation efter den foreslåede § 133 a, stk. 2. § 133 a, stk. 11, som bliver stk. 12, vil dog fortsat være relevant i forhold til § 133 a, stk. 3-10, hvor stk. 7-10 bliver stk. 8-11, og bestemmelsen videreføres uændret for disse bestemmelser.

Som konsekvens heraf foreslås § 133 a, stk. 11, ændret, således at henvisningen til stk. 2-10 ændres til stk. 3-11.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at lovforslaget træder i kraft den 15. marts 2021.

...

Det bemærkes generelt, at det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at i tilfælde, hvor der foretages en lovændring, således at den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning er forskellig fra

den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf som udgangspunkt efter den senere lov – det vil sige efter den straffelovgivning, som er gældende på det tidspunkt, hvor sagen pådømmes. Er handlingen foretaget før den nye lovs ikrafttræden, må straffen dog ikke blive strengere, end den ville være blevet efter den tidligere lov – dvs. efter de regler, som var gældende på gerningstidspunktet.

Lovforslagets § 1, nr. 3 og 5, om forhøjelse af straffen fra bøde til fængsel i førstegangstilfælde af kørsel i frakendelsestiden og for ulovlig kap- og væddekørsel samt de groveste hastighedsovertrædelser, vil således alene finde anvendelse for forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Lovforslagets § 1, nr. 11 og 12, om skærpelse af den frakendelsesmæssige sanktion for ulovlig kap- og væddekørsel, de groveste hastighedsovertrædelser, og lovforslagets § 1, nr. 13-19, om konfiskation, vil alene finde anvendelse for forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 4, stk. 2.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte er fundet skyldig i spirituskørsel i førstegangstilfælde med en alkoholpromille på 2,60 foretaget den 25. maj 2020. Der er for landsretten alene spørgsmål om, hvorvidt der i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. den på kørselstidspunktet gældende § 133 a, stk. 11, skal ske konfiskation af tiltaltes personbil med registreringsnummer ... , som han ikke anvendte ved kørslen.

På kørselstidspunktet fulgte det af færdselslovens dagældende § 133 a, stk. 2, at der ved spirituskørsel med en alkoholpromille på over 2,00 skulle ske konfiskation af det ved kørslen anvendte køretøj. Hvis sådan konfiskation ikke var mulig, fordi det anvendte køretøj ikke var ejet af føreren, skulle der i stedet ske konfiskation af et andet køretøj ejet af denne, jf. færdselslovens dagældende § 133 a, stk. 11.

Efter færdselslovens nugældende § 133 a, stk. 2, skal der ved spirituskørsel med en alkoholpromille på over 2,00 ske konfiskation af det ved kørslen anvendte køretøj, uanset om dette er ejet af føreren eller af en anden person. Der er efter færdselslovens nugældende § 133 a, stk. 12, i disse situationer ikke længere mulighed for i stedet at foretage konfiskation af et andet køretøj ejet af føreren.

Det er efter straffelovens § 4, stk. 2, en betingelse for anvendelse af konfiskation som følge af en strafbar handling, at dette er hjemlet såvel på gerningstidspunktet som på påkendelsestidspunktet, medmindre andet er bestemt.

Da der efter den nugældende færdselslovs § 133 a, stk. 2, ikke er hjemmel til at foretage konfiskation hos føreren af et andet køretøj end det, der har været anvendt ved kørslen, og da der ikke i lov nr. 534 af 27. marts 2021 eller andet steds er truffet anden bestemmelse, tiltræder landsretten, at der ikke er grundlag for at foretage konfiskation som påstået.

Landsretten bemærker hertil, at det i forarbejderne anførte om, "at lovforslagets § 1, nr.1319, om konfiskation, vil alene finde anvendelse for forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 4, stk. 2", ikke kan anses for et i en straffesag tilstrækkelig sikkert grundlag for at opretholde en i øvrigt ophævet adgang til konfiskation.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.